

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/96/EY,
annettu 27 päivänä lokakuuta 2003,
energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun direktiivin 92/81/ETY⁽¹⁾ sekä kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun direktiivin 92/82/ETY⁽²⁾ soveltamisala rajoittuu kivennäisöljyihin.
- (2) Sellaisten yhteisön säännösten puuttuminen, joiden mukaisesti sähkseen ja muihin energiatuotteisiin kuin kivennäisöljyihin sovelletaan vähimmäisverokantaa, voi haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.
- (3) Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja yhteisön muiden politiikkojen tavoitteiden toteutuminen edellyttävät, että useimpien energiatuotteiden osalta, sähkö, maakaasu ja hiili mukaan luettuina, vahvistetaan verotuksen vähimmäistasot yhteisön tasolla.
- (4) Merkittävät erot jäsenvaltioiden energiaverotuksen osalta soveltamien kansallisten verotasojen välillä voivat osoittautua haitallisiksi sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle.
- (5) Kansallisissa verotasoissa nykyisin esiintyviä eroja voidaan tasottaa vahvistamalla asianmukaiset yhteisön vähimmäisverotasot.
- (6) Perustamissopimuksen 6 artiklan mukaan ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä yhteisön muiden politiikkojen määrittelyyn ja toteuttamiseen.
- (7) Yhteisö on ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puiteyleissopimuksen osapuolena ratifioinut Kioton pöytäkirjan. Energiatuotteiden ja aiheellisissa tapauksissa sähkön verotus on yksi keino saavuttaa Kioton pöytäkirjan tavoitteet.
- (8) Neuvoston on tarkasteltava määräajoin verovapautuksia ja veronalennuksia ja vähimmäisverotasoa ja otettava tällöin huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, vähimmäisverotasojen todellinen arvo, yhteisön yritysten kilpailukyky kansainvälisissä puitteissa ja perustamissopimuksen laajemmat tavoitteet.
- (9) Jäsenvaltioille on jätettävä tarvittava joustovara niiden kansallisiin olosuhteisiin mukautetun politiikan määrittämistä ja täytäntöönpanoa varten.
- (10) Jäsenvaltiot haluavat ottaa käyttöön tai säilyttää erilaisia energiatuotteiden ja sähkön veroja. Tätä varten on syytä antaa jäsenvaltioiden noudattaa yhteisön vähimmäisverotasoja ottamalla huomioon kaikki kannetut välilliset verot (arvonlisävero lukuun ottamatta), joita ne ovat päättäneet soveltaa.
- (11) Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen täytäntöönpanon yhteydessä tehtävät verojärjestelyt ovat kunkin jäsenvaltion päätettävissä. Jäsenvaltiot voivat tältä osin päättää, etteivät ne korota yleistä kokonaisverotaakkaa. Jos ne katsovat, että tällaisen verotuksen neutraalisuusperiaatteen toteuttaminen voisi johtaa niiden verotusjärjestelmien uudistamiseen ja muuttamiseen rohkaisemalla sellaista toimintaa, joka edistää ympäristönsuojelua ja lisääntyvää työvoiman käyttämistä.
- (12) Energiatuotteiden hinnat ovat yhteisön energia-, liikenne- ja ympäristöpolitiikan keskeisiä osatekijöitä.
- (13) Energiatuotteiden ja sähkön hinnat määritellään osittain verotuksella.
- (14) Vähimmäisverotasojen olisi kuvastettava eri energiatuotteiden ja sähkön kilpailuasemaa. Tämän vuoksi vähimmäistasot on mahdollisuuksien mukaisesti laskettava tuotteiden energiasisällön perusteella. Menetelmää ei ole kuitenkaan syytä soveltaa moottoripolttoaineisiin.

⁽¹⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/74/EY (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 46).

⁽²⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/74/EY.

- (15) Tietyissä olosuhteissa tai pysyvillä ehdoilla olisi annettava mahdollisuus soveltaa samaan tuotteeseen eriytettyjä kansallisia verotasoja edellyttäen, että yhteisön vähimmäisverotasoja ja sisämarkkina- ja kilpailusääntöjä noudatetaan.
- (16) Koska lämpö on vain hyvin rajoitetusti yhteisön sisäisen kaupan kohteena, lämmön verottamisen olisi jätävä tämän yhteisön kehysten soveltamisalan ulkopuolelle.
- (17) Energiatuotteiden ja sähkön käytön mukaisesti eriytetty yhteisön vähimmäisverotaso on vahvistettava.
- (18) Tiettyihin teollisuus- ja ammattitarkoituksiin moottoripolttoaineina käytettäviä energiatuotteita ja lämmityspolttoaineina käytettäviä energiatuotteita verotetaan tavallisesti vähemmän kuin liikennepolttoaineina käytettäviä energiatuotteita.
- (19) Liikenteenharjoittajien, erityisesti yhteisön sisäistä toimintaa harjoittavien, käyttämän dieselpolttoaineen verotus edellyttää erityiskohtelun mahdollisuutta, mukaan lukien toimenpiteet, joilla voidaan ottaa käyttöön tienkäyttömaksujärjestelmä, mahdollisen kilpailun vääristymisen rajoittamiseksi.
- (20) Jäsenvaltioille voi olla tarpeen tehdä ero ammattitarkoitukseen ja muuhun kuin ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen välillä. Jäsenvaltiot voivat käyttää tätä mahdollisuutta muuhun kuin ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen verotuksen ja bensiinin verotuksen välisen eron pienentämiseen.
- (21) Energiatuotteiden ja sähkön yrityskäyttöä ja muuta käyttöä voidaan kohdella verotuksessa eri tavoin.
- (22) Yhteisön kehysten olisi koskettava energiatuotteita pääasiassa silloin, kun niitä käytetään lämmitys- tai moottoripolttoaineina. Verotusjärjestelmän luonteen ja johdonmukaisuuden vuoksi energiatuotteiden käyttö kaksikäyttötuotteina ja käyttö muuhun kuin polttoaineeksi sekä mineralogiset prosessit on siten jätettävä yhteisön kehysten soveltamisalan ulkopuolelle. Vastaavilla tavoilla käytettävää sähköä olisi käsiteltävä samalla tavalla.
- (23) Voimassa olevien kansainvälisten velvoitteiden ja yhteisön yritysten kilpailuaseman säilyttämisen vuoksi on suositeltavaa soveltaa edelleen poikkeuksia, jotka koskevat muussa lento- ja meriliikenteessä kuin huvilusten yksityiskäytössä käytettäviä energiatuotteita, mutta jäsenvaltioiden olisi voitava rajoittaa kyseisiä poikkeuksia.
- (24) Jäsenvaltioiden on syytä antaa soveltaa eräitä muita vapautuksia tai alhaisempia verotasoja, kun se ei haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa eikä saa aikaan kilpailun vääristymiä.
- (25) Lämmön ja sähkön yhteistuotannolle ja vaihtoehtoisten energialähteiden käytön edistämiseksi uusiutuville energialähteille voidaan erityisesti antaa suosituimmuskohdeltu.
- (26) Biopolttoaineiden edistämiseksi olisi luotava yhteisön kehys, jossa jäsenvaltiot voivat vapauttaa valmisteveroista tai alentaa valmisteveroja, millä parannetaan sisämarkkinoiden toimivuutta ja annetaan jäsenvaltioille ja taloudellisille toimijoille riittävä oikeusvarmuus. Olisi ehkäistävä kilpailun vääristyminen ja säilytettävä biopolttoaineiden tuottajien ja jakelijoiden tuotantokustannuksia koskevan veronalennuksen kannustava vaikutus muun muassa tekemällä jäsenvaltioissa mukautuksia, joilla otetaan huomioon raaka-aineiden hintojen muutokset.
- (27) Tämä direktiivi ei rajoita valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun direktiivin 92/12/ETY⁽¹⁾ eikä alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY⁽²⁾ asiaa koskevien säännösten soveltamista, jos käyttöön tarkoitettu tuote, joka myydään tai jota käytetään moottoripolttoaineena tai polttoaineen lisäaineena, on direktiivissä 92/83/ETY olevan määritelmän mukaista etyylialkoholia.
- (28) Tietyt verovapautukset tai veronalennukset voivat osoittautua välttämättömiksi erityisesti siitä syystä, ettei yhteisön tasolla ole toteutettu laajempaa yhdenmukaistamista, tai kansainvälisen kilpailukyvyn menettämiseen liittyvien riskien vuoksi taikka sosiaalisista tai ympäristöön liittyvistä syistä.
- (29) Ympäristönsuojelua ja energiatehokkuutta huomattavasti parantaviin sopimuksiin osallistuviin yrityksiin on kiinnitettävä huomiota. Näistä yrityksistä niille, jotka ovat energiantensiivisiä, on syytä antaa erityiskohtelu.
- (30) Voi olla tarpeen soveltaa siirtymäkausia ja siirtymäkauden järjestelyjä, jotta jäsenvaltiot voivat sopeutua sujuvasti uusiin verotaseihin, mikä rajoittaa mahdollisia kielteisiä sivuvaikutuksia.
- (31) On säädettävä menettelystä, jossa jäsenvaltioiden sallitaan ottaa käyttöön tietynä määräaikana muita poikkeuksia tai verotason alennuksia. Tällaisia poikkeuksia tai alennuksia olisi tarkasteltava uudelleen säännöllisin väliajoin.

⁽¹⁾ EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/47/EY (EYVL L 193, 29.7.2000, s. 73).

⁽²⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 21.

- (32) Olisi säädettävä, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle eräistä kansallisista toimenpiteistä. Ilmoittaminen ei vapauta jäsenvaltioita perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä tietyistä kansallisista toimenpiteistä koskevasta tiedonantovelvoitteesta. Tämä direktiivi ei rajoita perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti toteutettavien valtion tukia koskevien menettelyjen soveltamista.
- (33) Direktiivin 92/12/ETY soveltamisalaa olisi tarvittaessa laajennettava koskemaan tämän direktiivin kattamia tuotteita ja välillisiä veroja.
- (34) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on kannettava energiatuotteista ja sähköstä veroa tämän direktiivin mukaisesti.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä ilmaisulla 'energiatuotteet' tarkoitetaan seuraavia tuotteita:

- CN-koodeihin 1507—1518 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,
- CN-koodeihin 2701, 2702 ja 2704—2715 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodeihin 2901 ja 2902 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodiin 2905 11 00 kuuluvat tuotteet, jotka eivät ole synteettisesti tuotettuja, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,
- CN-koodiin 3403 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodiin 3811 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodiin 3817 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodiin 3824 90 99 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan myös:

CN-koodiin 2716 kuuluvaan sähköön.

3. Käytettäväksi tarkoitettuja tai myytäviä taikka moottoripolttoaineina tai lämmityspolttoaineina käytettäviä muita energiatuotteita kuin niitä, joiden osalta verotaso määritellään tässä direktiivissä, on verotettava käyttötarkoituksen mukaan vastaavan lämmityspolttoaineen tai moottoripolttoaineen verokannan mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen veronalaisten tuotteiden lisäksi kaikkia tuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tai joita myydään taikka käytetään moottoripolttoaineina tai moottoripolttoaineiden lisäaineina tai moottoripolttoaineiden tilavuutta lisäävinä aineina, on verotettava vastaavien moottoripolttoaineiden verokannan mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen veronalaisten tuotteiden lisäksi turvetta lukuun ottamatta kaikkia muita hiilivetyjä, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tai joita myydään taikka käytetään lämmittämiseen, on verotettava vastaavan energiatuotteen verokannan mukaisesti.

4. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

a) Lämmön verottamiseen ja CN-koodeihin 4401 ja 4402 kuuluvien tuotteiden verottamiseen.

b) Energiatuotteiden ja sähkön käyttöön seuraaviin tarkoituksiin:

- Energiatuotteiden käyttö muihin tarkoituksiin kuin moottoripolttoaineeksi tai lämmityspolttoaineeksi
- Energiatuotteiden käyttö kaksoiskäyttötuotteina.

Energiatuotteen kaksoiskäyttö on kyseessä on silloin, kun energiatuotetta käytetään sekä lämmityspolttoaineeksi että muihin tarkoituksiin kuin moottoripolttoaineeksi ja lämmityspolttoaineeksi. Energiatuotteiden käyttöä kemiallisessa pelkistyksessä sekä elektrolyytisissä ja metallurgisissa prosesseissa pidetään kaksoiskäyttönä.

- Sähkön käyttö pääasiallisesti kemiallisessa pelkistyksessä sekä elektrolyytisissä ja metallurgisissa prosesseissa

- Sähkö, kun se muodostaa yli 50 prosenttia tuotteen kustannuksista. 'Tuotteen kustannuksilla' tarkoitetaan tavaroiden ja palvelujen kokonaisostojen sekä henkilöstökustannusten ja kiinteän pääoman kulumisen yhteenlaskettua arvoa 11 artiklassa määritellyn yrityksen tasolla. Kustannukset lasketaan keskimääräisinä yksikkökohtaisina kustannuksina. 'Sähkön kustannuksilla' tarkoitetaan sähkön todellista ostoarvoa tai sähkön tuotantokustannuksia, jos se tuotetaan yrityksessä.

- Mineralogiset prosessit.

'Mineralogisilla prosesseilla' tarkoitetaan prosesseja, jotka luokitellaan Euroopan yhteisön tilastollisesta toimialaluokituksesta 9 päivänä lokakuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3037/90⁽²⁾ NACE-nimikkeistön tunnuksen DI 26 mukaisesti "muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistukseksi".

Näihin energiatuotteisiin sovelletaan kuitenkin 20 artiklaa.

5. Tässä direktiivissä olevia viittauksia yhdistetyn nimikkeistön koodeihin pidetään viittauksina koodeihin, jotka ovat tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 6 päivänä elokuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2031/2001⁽³⁾.

⁽²⁾ EYVL L 293, 24.10.1990, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 29/2002 (EYVL L 6, 10.1.2002, s. 3).

⁽³⁾ EYVL L 279, 23.10.2001, s. 1.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Päätös tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotteiden yhdistetyn nimikkeistön koodien ajantasaistamisesta tehdään kerran vuodessa 27 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Päätös ei saa johtaa minkäänlaisiin muutoksiin tässä direktiivissä sovellettavissa vähimmäisverokannoissa tai minkään energiatuotteen tai sähkön lisäämiseen tai poistoon.

3 artikla

Direktiivissä 92/12/ETY olevien viittausten 'kivennäisöljyihin' ja 'valmisteveroon', sikäli kuin sitä sovelletaan kivennäisöljyihin, katsotaan koskevan kaikkia tämän direktiivin 2 artiklassa tarkoitettuja energiatuotteita, sähköä ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kansallisia välillisiä veroja.

4 artikla

1. Verotasot, joita jäsenvaltioiden on sovellettava 2 artiklassa tarkoitettuihin energiatuotteisiin ja sähkөөn, eivät saa olla tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisverotasoja alempia.

2. Tässä direktiivissä 'verotasolla' tarkoitetaan kaikkia kannettuja välillisiä veroja (arvonlisäveroa lukuun ottamatta), jotka lasketaan suoraan tai välillisesti energiatuotteiden tai sähkön määrästä kulutukseen luovutuksen ajankohtana.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat soveltaa eriytettyjä verokantoja verovalvonnan alaisina seuraavissa tapauksissa, jos ne noudattavat tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisverotasoja ja ovat yhteisön oikeuden mukaisia:

- kun eriytyvät verokannat liittyvät suoraan tuotteen laatuun,
- kun eriytyvät verokannat riippuvat sähkön ja lämmitystaroituksiin käytettävien energiatuotteiden määrällisistä kulu-tustasoista,
- seuraavia käyttötarkoituksia varten: paikallinen julkinen henkilöliikenne (taksit mukaan lukien), jätteiden keruu, asevoimat ja julkinen hallinto, vammaiset ja sairasautot,
- 9 ja 10 artiklassa tarkoitettujen energiatuotteiden ja sähkön yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välillä.

6 artikla

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tässä direktiivissä säädetty verotaso koskevat vapautukset tai alennukset joko:

- a) suoraan
- b) eriytetyn verokannan avulla
- tai
- c) palauttamalla koko perityn veron tai osan siitä.

7 artikla

1. Moottoripolttoaineisiin sovellettavat vähimmäisverotasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta 2004 ja 1 päivästä tammikuuta 2010 liitteessä I olevan taulukon A mukaisesti.

Viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2012 neuvosto päättää yksimielisesti Euroopan parlamenttia kuultuaan komission kertomuksen ja ehdotuksen perusteella dieselöljyyn sovellettavista vähimmäisverotasosta 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavalle uudelle kaudelle.

2. Jäsenvaltiot voivat tehdä eron ammattitarkoitukseen ja muuhun kuin ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen välillä edellyttäen, että yhteisön vähimmäistasoja noudatetaan ja että ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoöljyn verokanta ei laske 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevan kansallisen verotason alle poiketen siitä, mitä tässä direktiivissä säädetään tätä käyttötarkoitusta koskevista poikkeuksista.

3. 'Ammattitarkoitukseen käytettävällä dieselpolttoöljyllä' tarkoitetaan seuraaviin tarkoituksiin käytettävää dieselöljyä:

- a) tavaroiden kuljetus joko toisen henkilön tai omaan lukuun yksinomaan maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettulla moottoriajoneuvolla tai ajoneuvoyhdistelmällä, jonka suurin sallittu paino kuormattuna on vähintään 7,5 tonnia;
- b) säännöllinen tai satunnainen matkustajien kuljetus moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY⁽¹⁾ määritelmän mukaisella M2- tai M3-luokkaan kuuluvalla moottoriajoneuvolla.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka ottavat käyttöön yksinomaan maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettuja moottoriajoneuvoja tai ajoneuvoyhdistelmiä koskevan tienkäyttömaksujärjestelmän, voivat soveltaa näissä ajoneuvoissa käytettävään dieselöljyyn alennettua verokantaa, joka on alempi kuin 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa oleva kansallinen verotaso, kunhan kokonaisverorasitus pysyy jotakuinkin samana ja edellyttäen, että yhteisön vähimmäistasoja noudatetaan ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa oleva ajoaineena käytettävän dieselöljyn verotaso on vähintään kaksi kertaa niin korkea kuin 1 päivänä tammikuuta 2004 sovellettava vähimmäisverotaso.

8 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 7 artiklassa säädetään, tämän artiklan 2 kohdassa lueteltuihin tarkoituksiin moottoripolttoaineena käytettäviin tuotteisiin sovellettavan verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta 2004 liitteessä I olevan taulukon B mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1.

2. Tätä artiklaa sovelletaan seuraaviin teollisuus- ja ammatti-tarkoituksiin:

- a) maatalouteen, puutarhaviljelyyn, kalanviljelyyn ja metsänhoitoon;
- b) kiinteästi asennettuihin moottoreihin;
- c) rakennusteollisuudessa, maa- ja vesirakentamisessa sekä julkisissa rakennusurakoissa käytettäviin koneisiin ja laitteisiin;
- d) ajoneuvoihin, jotka on tarkoitettu käytettäväksi muussa kuin tieliikenteessä tai joiden käyttö pääasiassa tieliikenteessä ei ole sallittua.

9 artikla

1. Lämmityspolttoaineisiin sovellettavan verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta 2004 liitteessä I olevan taulukon C mukaisiksi.

2. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2003 saavat soveltaa lämmitysöljyyn tarkistusmaksua, saavat jatkaa 10 euroa 1 000 litralta suuruisen alennetun verokannan soveltamista kyseiseen tuotteeseen. Tämä lupa peruutetaan 1 päivästä tammikuuta 2007, jos neuvosto päättää siitä yksimielisesti komission kertomuksen ja ehdotuksen perusteella todettuaan, että alennettu verokanta on liian alhainen estämään kaupan vääristymisestä jäsenvaltioiden välillä aiheutuvia ongelmia.

10 artikla

1. Sähköön sovellettavat verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta 2004 liitteessä I olevan taulukon C mukaisiksi.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuja vähimmäisverotasoja korkeampaa verokantaa edellyttäen, että ne noudattavat direktiiviä 92/12/ETY.

11 artikla

1. Tässä direktiivissä 'yrityskäytöllä' tarkoitetaan käyttöä sellaisessa 2 kohdan mukaisesti määritetyssä liiketoimintayksikössä, joka itsenäisesti suorittaa missä tahansa tavaroiden luovutusta ja palvelujen tarjoamista, riippumatta tämän taloudellisen toiminnan tarkoituksesta tai tuloksesta.

Taloudellista toimintaa on kaikki tuottajan, kauppiaan tai palvelujen tarjoajan harjoittama toiminta, myös kaivos- ja maatalous-toiminta sekä vapaiden ammattien harjoittamiseen kuuluva toiminta.

Valtioita, hallinnollisia alueita, kuntia ja muita julkisoikeudellisia yhteisöjä ei niiden viranomaisen ominaisuudessa harjoittaman toiminnan tai suorittamien liiketoimien osalta pidetä liiketoimintayksikköinä. Jos ne harjoittavat tällaista toimintaa tai suorittavat tällaisia liiketoimia, niitä on kuitenkin pidettävä yrityksinä tämän toiminnan tai liiketoiminnan osalta, jos niiden kohtelemisen muina kuin yrityksinä johtaisi huomattavaan kilpailun vääristymiseen.

2. Tässä direktiivissä yritykseksi ei katsota yksikköä, joka on pienempi kuin sellainen yrityksen tai oikeushenkilön osa, joka hallinnollisesti muodostaa itsenäisen liiketoimintayksikön, toisin sanoen omavaraiseen toimintaan kykenevän yksikön.

3. Sekakäytön osalta verotusta sovelletaan kunkin tyyppisen käytön suhteellista osuutta vastaavasti, ellei joko yrityskäyttö tai muu kuin yrityskäyttö on merkityksetöntä, jolloin voidaan katsoa, ettei sitä ole.

4. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa yrityskäyttöön sovellettavan alennetun verotason soveltamisalaa.

12 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa kansalliset verotasonsaa muissa kuin 7 ja 10 artiklassa säädettyissä yksiköissä edellyttäen, että vastaavat verotasot eivät kyseisiin yksikköihin muuntamisen jälkeen ole tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäistasoja alempia.

2. Jäljempänä 7, 8 ja 9 artiklassa säädettyjen energiatuotteiden osalta, joiden verotaso perustuu määrään, määrä mitataan 15 celsiusasteen lämpötilassa.

13 artikla

1. Niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa ei käytetä rahayksikkönä euroa, verotasoihin sovellettava euron arvo kansallisina valuuttoina vahvistetaan kerran vuodessa. Sovellettavat kurssit ovat ne, jotka ovat voimassa lokakuun ensimmäisenä työpäivänä ja jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja niitä on sovellettava seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivästä.

2. Jäsenvaltiot voivat säilyttää ne verotuksen määrät, jotka ovat voimassa 1 kohdassa säädetyn vuosittaisen mukautuksen aikaan, jos näiden euroina ilmoitettujen verotason määrien muuntamisesta kansallisena valuuttana ilmoitettavaksi verotaksoksi aiheutuva verotason nousu on alle viisi prosenttia tai alle viisi euroa, joista huomioon otetaan kulloinkin alhaisempi määrä.

14 artikla

1. Sen lisäksi, mitä direktiivissä 92/12/ETY säädetään veronalaisten tuotteiden vapauttamisesta verosta tiettyjen käyttötarkoitusten perusteella ja sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista, jäsenvaltioiden on vapautettava verosta jäljempänä luetellut tuotteet edellytyksin, jotka jäsenvaltioiden on vahvistettava verovapautuksien oikean ja selkeän soveltamisen varmistamiseksi ja veropetosten, veronkiertämisen tai muiden väärinkäytösten estämiseksi:

- a) energiatuotteet ja sähkö, joita käytetään sähkön tuottamiseen, sekä sähkö, jota käytetään sähköntuotantokäyttöön säilyttämiseen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin ympäristöpoliittisista syistä määrätä näille tuotteille veroja ilman, että niiden tarvitsee noudattaa tässä direktiivissä vahvistettuja vähimmäisverotasoja. Tällöin näiden tuotteiden verotusta ei oteta huomioon 10 artiklassa tarkoitettujen vähimmäistason noudattamista laskettaessa.

b) energiatuotteet, jotka toimitetaan käytettäväksi moottoripolttoaineena muussa ilmailussa kuin yksityisessä huvi-ilmailussa.

Tässä direktiivissä 'yksityisellä huvi-ilmailulla' tarkoitetaan ilma-aluksen käyttöä luonnollisen tai oikeushenkilön toimesta sen omistajana, vuokraajana tai sen muulla tavoin käyttöönsä saaneena muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin ja erityisesti muihin tarkoituksiin kuin vastiketta vastaan tai julkisten viranomaisten tarkoituksiin tapahtuviin henkilöiden tai tavaroiden kuljetuksiin taikka palvelujen tarjoamiseen.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän vapautuksen soveltamisen lentopetrolien toimituksiin (CN-koodi 2710 19 21);

c) energiatuotteet, jotka toimitetaan käytettäväksi moottoripolttoaineina laivaliikenteeseen (kalastus mukaan lukien) yhteisön aluevesillä muutoin kuin yksityisillä huvialuksilla, ja aluksilla tuotettavaan sähköön.

Tässä direktiivissä 'yksityisellä huvialuksella' tarkoitetaan alusta, jota luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö käyttää sen omistajana, vuokraajana tai sen muulla tavoin käyttöönsä saaneena muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin ja erityisesti muihin tarkoituksiin kuin vastiketta vastaan tai julkisten viranomaisten tarkoituksiin tapahtuviin matkustajien tai tavaroiden kuljetuksiin taikka palvelujen tarjoamiseen.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa 1 kohdan b ja c alakohdassa säädettyjen vapautusten soveltamisen kansainväliseen ja yhteisön sisäiseen liikenteeseen. Lisäksi jos jäsenvaltio on tehnyt toisen jäsenvaltion kanssa kahdenvälisen sopimuksen, se voi olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa säädettyjä vapautuksia. Tällaisissa tapauksissa ne voivat soveltaa tässä direktiivissä säädettyä vähimmäistasoa alemmaa verotaso.

15 artikla

1. Rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista jäsenvaltiot voivat soveltaa verovalvonnassa täydellisiä tai osittaisia verotusta koskevia vapautuksia tai alennuksia:

a) veronalaisiin tuotteisiin, joita käytetään verovalvonnan alaisissa kokeiluhankkeissa, joiden tarkoituksena on ympäristöystävällisempien tuotteiden tai uusiutuvista luonnonvaroista saatavien polttoaineiden tekninen kehittäminen;

b) sähköön, jonka lähteenä on:

- aurinko, tuuli, aallot, vuorovesi tai maalämpö,
- vesi vesivoimaloissa,
- biomassassa tai biomassasta peräisin olevat tuotteet,
- hylättyjen hiilikaivosten päästämä metaani,
- polttokennot;

c) energiatuotteisiin ja sähköön, joita käytetään lämmön ja sähkön yhteistuotantoon;

d) lämmön ja sähkön yhteistuotannosta saatavaan sähköön edellyttäen, että kyseiset yhteistuotantolaitokset ovat ympäristöystävällisiä. Jäsenvaltiot voivat soveltaa "ympäristöystävällisen" (tai erittäin tehokkaan) lämmön ja energian yhteistuotannon kansallisia määritelmiä siihen asti, kunnes neuvosto vahvistaa yksimielisesti yhteisen määritelmän komission esittämän kertomuksen ja ehdotuksen perusteella;

e) energiatuotteisiin ja sähköön, joita käytetään kuljettaessa tavaroita ja matkustajia rautateitse, metrolla, raitiovaunuissa ja johdinautoilla;

f) energiatuotteisiin, joita toimitetaan käytettäväksi moottoripolttoaineena sisävesiväylillä liikennöintiin (kalastus mukaan lukien) lukuun ottamatta yksityisiä huvialuksia, ja aluksilla tuotettavaan sähköön;

g) maakaasuun jäsenvaltioissa, joissa maakaasun osuus energian loppukulutuksessa oli alle 15 prosenttia vuonna 2000.

Täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia voidaan soveltaa korkeintaan kymmenen vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulosta tai kunnes maakaasun kansallinen osuus energian loppukulutuksesta nousee 25 prosenttiin riippuen siitä, kumpi peruste toteutuu aiemmin. Maakaasun kansallisen osuuden noustessa 20 prosenttiin energian loppukulutuksesta kyseisten jäsenvaltioiden on kuitenkin sovellettava tiukan positiivista verotaso, jonka on noustava vuosittain, jotta päästäisiin ainakin vähimmäisverokantaan edellä tarkoitettun määräajan lopussa;

Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta voi soveltaa täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia maakaasuun erikseen Pohjois-Irlannin osalta.

h) kotitalouksien ja/tai asianomaisten jäsenvaltioiden hyväntekeväisyysjärjestöiksi tunnustamien järjestöjen käyttämään sähköön, maakaasuun, hiileen ja kiinteisiin polttoaineisiin. Kyseisten hyväntekeväisyysjärjestöjen osalta jäsenvaltiot voivat rajoittaa vapautuksen tai alennuksen koskemaan käyttöä muuhun kuin yritystoimintaan. Sekakäytön osalta verotusta sovelletaan kunkin tyyppisen käytön suhteellista osuutta vastaavasti. Jos käyttö on merkityksetöntä, voidaan katsoa, ettei sitä ole;

i) polttoaineena käytettävään maakaasuun ja nestekaasuun;

j) ilma- ja vesialuksia valmistettaessa, asennettaessa, kokeilitaessa ja huollettaessa käytettäviin moottoripolttoaineisiin;

k) liikennöintikelpoisten vesistöjen ja satamien ruoppauksessa käytettäviin moottoripolttoaineisiin;

l) CN-koodiin 2705 kuuluviin tuotteisiin, joita käytetään lämmitykseen.

2. Jäsenvaltiot voivat myös palauttaa tuottajalle 1 kohdan b alakohdassa eritellyistä tuotteista tuotetusta sähköstä kuluttajan maksaman veron määrän kokonaan tai osittain.

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa nollaverotusta maataloudessa, puutarhaviljelyssä, kalanviljelyssä ja metsänhoidossa käytettäviin energiatuotteisiin ja sähköön.

Neuvosto tarkastelee komission ehdotuksen pohjalta ennen 1 päivää tammikuuta 2008, voidaanko nollaverotuksen soveltamisesta luopua.

16 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa verovapautta tai alennettua verokantaa verovalvonnassa 2 artiklassa tarkoitettuihin veronalaisiin tuotteisiin, jotka koostuvat yhdestä tai useammasta seuraavista tuotteista tai sisältävät niitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 kohdan soveltamista:

- CN-koodeihin 1507—1518 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodeihin 3824 90 55 ja 3824 90 80—3824 90 99 kuuluvat tuotteet biomassasta tuotettujen ainesosien osalta,
- CN-koodeihin 2207 20 00 ja 2905 11 00 kuuluvat tuotteet, jotka eivät ole synteettisesti tuotettuja,
- biomassasta peräisin olevat tuotteet, mukaan lukien CN-koodeihin 4401 ja 4402 kuuluvat tuotteet.

Jäsenvaltiot saavat myös soveltaa verovalvonnassa alennettua verokantaa 2 artiklassa tarkoitettuihin veronalaisiin tuotteisiin, jotka sisältävät vettä (CN-koodit 2201 ja 2851 00 10).

'Biomassalla' tarkoitetaan maataloudesta (kasvi- ja eläinperäiset aineet mukaan lukien), metsätaloudesta ja niihin liittyviltä tuotannonaloilta peräisin olevien tuotteiden, jätteiden ja tähteiden biohajoavaa osaa sekä teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavaa osaa.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn alennettujen verokannan soveltamisesta johtuva verovapaus tai verokannan alennus ei saa olla määrältään suurempi kuin veron määrä, joka kannettaisiin kyseisen alennuksen soveltamisalaan kuuluvien 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden sisältämästä määrästä.

Jäsenvaltioiden 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista koostuviin tai niitä sisältäviin tuotteisiin soveltamat verotasot saavat olla 4 artiklassa vahvistettuja vähimmäistasoja alemmat.

3. Jäsenvaltioiden soveltamaa verovapautta tai alennettua verokantaa mukautetaan ottaen huomioon raaka-aineiden hintojen muutokset, jotta kyseiset alennukset eivät olisi tarpeettoman suuria 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotannosta aiheutuviin lisäkustannuksiin nähden.

4. Jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2003 soveltaa verovapautta tai jatkaa verovapauden soveltamista sellaisiin tuotteisiin, jotka koostuvat pelkästään tai melkein pelkästään 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille tuotteille säädetty verovapaus tai verokannan alennus voidaan myöntää monivuotisen ohjelman mukaisesti luvalla, jonka toimivaltainen viranomainen antaa taloudelliselle toimijalle useammaksi kuin yhdeksi kalenterivuodeksi. Vapautusta tai alennusta ei voida myöntää pidemmäksi ajanjaksoksi kuin kuudeksi peräkkäiseksi vuodeksi. Ajanjakso voidaan tarvittaessa uusia.

Jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt luvan monivuotiseen ohjelmaan ennen 31 päivää joulukuuta 2012, jäsenvaltiot saavat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua vapautusta tai alennusta 31 päivän joulukuuta 2012 jälkeen monivuotisen ohjelman loppuun asti. Ajanjaksoa ei voida tarvittaessa uusia.

6. Jos jäsenvaltioiden on yhteisön oikeuden perusteella noudatettava oikeudellisesti sitovia velvoitteita siten, että niiden on asetettava omille markkinoilleen vähimmäisosuus 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista, 1—5 kohdan soveltaminen päättyy päivänä, josta alkaen jäsenvaltioiden on noudatettava kyseisiä velvoitteita.

7. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä ja tämän jälkeen kahdentoista kuukauden välein luettelo tämän artiklan mukaisesti sovellettavista veronalennuksista ja verovapautuksista.

8. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 neuvostolle kertomuksen tämän artiklan mukaisesti myönnettujen alennusten verotukseen, talouteen, maatalouteen, energiaan, teollisuuteen ja ympäristöön liittyvistä näkökohdista.

17 artikla

1. Edellyttäen, että tässä direktiivissä säädettyjä verotuksen vähimmäistasoja noudatetaan keskimäärin kunkin yrityksen osalta, jäsenvaltiot voivat soveltaa verohuojennuksia lämmitykseen sekä 8 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti tarkoituksiin käytettäviin energiatuotteisiin sekä sähköön seuraavissa tapauksissa:

a) energiaintensiivisen yrityksen hyväksi

'Energiaa vaativalla yrityksellä' tarkoitetaan 11 artiklassa tarkoitettua liiketoimintayksikköä, jossa energiatuotteiden ja sähkön ostot ovat vähintään 3,0 prosenttia tuotantoarvosta tai kannettava kansallinen energiaveron on vähintään 0,5 prosenttia jalostusarvosta. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän määritelmän rajoissa muita tiukempia perusteita, esimerkiksi myynnin arvoa, tuotantoprosessia ja alaa koskevia määritelmiä.

'Energia tuotteiden ja sähkön ostoilla' tarkoitetaan yrityksessä ostetun tai siinä tuotetun energian tosiasiallisia kustannuksia. Niihin kuuluvat ainoastaan sähkö, lämpö ja lämmitykseen tai 8 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisiin tarkoituksiin käytettävät energia tuotteet. Kaikki verot kuuluvat näihin kustannuksiin lukuun ottamatta vähennyskelpoista arvonlisäveroa.

'Tuotantoarvolla' tarkoitetaan liikevaihtoa, mukaan lukien tuotteen hintaan suoraan liittyvät tuet, johon lisätään tai josta vähennetään muutokset lopullisten tuotteiden varastoissa, meneillään olevissa töissä sekä jälleennyttäväksi ostetuissa tavaroissa ja palveluissa, mistä vähennetään jälleennyttävien tavaroiden ja palvelujen hankintakustannukset.

'Jalostusarvolla' tarkoitetaan viennin sisältävää arvonlisäverollista kokonaisliikevaihtoa, josta vähennetään tuonnin sisältävät arvonlisäverolliset kokonaisostot.

Jäsenvaltioille, jotka soveltavat nykyisin sellaisia kansallisia energiaverojärjestelmiä, joissa energiavaltaiset yritykset määrittellään muiden perusteiden mukaisesti kuin energiakustannukset verrattuna tuotantoarvoon ja kannettava kansallinen energiavero verrattuna lisäarvoon, myönnetään a alakohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn määritelmään mukautumista varten siirtymäaika enintään 1 päivään tammikuuta 2007 asti;

b) kun yritysten tai yritysten yhteenliittymien kanssa tehdään sopimuksia tai kun sovelletaan päästöoikeusjärjestelmiä tai vastaavia järjestelyjä, jos niiden tarkoituksena on ympäristönsuojelutavoitteiden saavuttaminen tai energiatehokkuuden parantaminen.

2. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa nollaverotusta 2 artiklassa tarkoitettuihin energia tuotteisiin ja sähköön, kun niitä käytetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa energiaintensiivisessä yrityksessä.

3. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa enintään 50 prosenttia tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäistasoja alemmaa verokantaa 2 artiklassa tarkoitettuihin energia tuotteisiin ja sähköön, kun niitä käytetään 11 artiklassa tarkoitetuissa liiketoimintayksiköissä, jotka eivät ole energiaintensiivisiä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista mahdollisuuksista hyötyvien yritysten on tehtävä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti sopimuksia, osallistuttava päästöoikeusjärjestelmiin tai tehtävä vastaavia järjestelyjä. Sopimusten, osallistumisen päästöoikeusjärjestelmiin tai vastaavien järjestelyjen on johdettava ympäristötavoitteiden saavuttamiseen tai parempaan energiatehokkuuteen, jotka jotakuinkin vastaavat sitä, mikä olisi saavutettu, jos olisi noudatettu standardoituja yhteisön vähimmäisverokantoja.

18 artikla

1. Poikkeuksena tämän direktiivin säännöksiin jäsenvaltiot valtuutetaan soveltamaan edelleen tämän direktiivin liitteessä II tarkoitettuja verotason alennuksia ja vapautuksia.

Tämän valtuutuksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006 tai liitteessä II mainittavana päivänä, jollei sitä ennen komission ehdotuksen pohjalta tehtävästä neuvoston tarkistuksesta muuta johdu.

2. Poiketen siitä, mitä 3—12 kohdassa säädetään, ja etenkin hintojen epävakauden välttämiseksi jäsenvaltioille, joilla on erityisiä vaikeuksia uusien verotuksen vähimmäistasojen soveltamisessa, myönnetään 1 päivään tammikuuta 2007 saakka kestävä siirtymäaika edellyttäen, että tästä ei aiheudu merkittävää kilpailun vääristymistä.

3. Espanjan kuningaskunnalle voidaan myöntää siirtymäaika 1 päivään tammikuuta 2007, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäaika 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 1 päivään tammikuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineen erityistä alennettua verokantaa voidaan soveltaa 1 päivään tammikuuta 2012 saakka myös takseihin. Direktiivin 7 artiklan 3 kohdan a alakohdan osalta se voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna ammattikäytön määritelmässä.

4. Itävallan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäaika 1 päivään tammikuuta 2007, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäaika 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene.

5. Belgian kuningaskunnalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2007, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene.

6. Luxemburgin suurherttuakunnalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene.

7. Portugalin tasavalta voi soveltaa Azoreilla ja Madeiralla energiatuotteisiin ja sähköön tässä direktiivissä säädettyjä verotuksen vähimmäistasoja alempia verotasoja kompensoidakseen näiden alueiden saaristoasemasta ja hajanaisesta asutuksesta johtuvat kuljetuskustannukset.

Portugalın tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 272 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Ammattitarkoitukseen

käytettävän dieselpolttoaineen eriytettyä verokantaa voidaan soveltaa 1 päivään tammikuuta 2012 saakka myös takseihin. Direktiivin 7 artiklan 3 kohdan a alakohdan osalta se voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna ammattikäytön määritelmässä.

Portugalın tasavalta voi soveltaa täydellisiä tai osittaisia vapautuksia sähkön verotason osalta 1 päivään tammikuuta 2010.

8. Kreikan tasavalta voi soveltaa verotasoa, joka on 1 000 litraa kohti enintään 22 euroa tässä direktiivissä säädettyä vähimmäisverokantaa alhaisempi, dieselpolttoaineeseen ja bensiiniin, jota kulutetaan Lesbosin, Khiosin, Samosin, Dodekanesian ja Kykladien alueilla sekä seuraavilla Egeanmeren saarilla: Thasos, Pohjois-Sporadit, Samothrake ja Skyros.

Kreikan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi muuttaa nykyisen sähkön tuotantoon perustuvan verotusjärjestelmänsä sähkön kulutuksen verotukseen perustuvaksi järjestelmäksi ja saavuttaa uudet verotuksen vähimmäistasot bensiinin osalta.

Kreikan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle vähimmäistasolle, joka on 302 euroa 1 000 litralta, ja 1 päivään tammikuuta 2012 saavuttaakseen 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 264 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi myös 1 päivästä tammikuuta 2010 1 päivään tammikuuta 2012 saakka soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen eriytettyä verokantaa voidaan soveltaa 1 päivään tammikuuta 2012 saakka myös takseihin. Direktiivin 7 artiklan 3 kohdan a alakohdan osalta se voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna ammattikäytön määritelmässä.

9. Irlanti voi soveltaa täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia sähkön verotason osalta 1 päivään tammikuuta 2008.

10. Ranskan tasavalta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2009 saakka täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia valtion, hallinnollisten alueiden, kuntien ja muiden julkisoikeudellisten yhteisöjen viranomaisen ominaisuudessa harjoittamaan toimintaan tai suorittamiin liiketoimiin käyttämien energiatuotteiden ja sähkön verotason osalta.

Ranskan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi muuttaa nykyisen sähkön verotusjärjestelmänsä tämän direktiivin säännösten mukaiseksi. Tänä aikana on otettava huomioon nykyisen sähkön verotusjärjestelmän yleinen keskimääräinen taso arvioitaessa tässä direktiivissä säädettyjen valmisteverojen vähimmäismäärien noudattamista.

11. Italian tasavalta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa esitetyn ammattikäytön määritelmässä.

12. Saksan liittotasavalta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka 12 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa esitetyn ammattikäytön määritelmässä.

13. Alankomaiden kuningaskunta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka 12 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa esitetyn ammattikäytön määritelmässä.

14. Jäsenvaltioiden on vahvistettujen siirtymäkausien kuluessa asteittain kurottava umpeen käyttämiensä verotasojen ja uusien vähimmäisverotasojen välinen ero. Kun kansallisen verotason ja vähimmäistason välinen ero ei ylitä kolmea prosenttia kyseisestä vähimmäistasosta, asianomainen jäsenvaltio voi kuitenkin mukauttaa kansallisen tasonsa vasta siirtymäkauden lopussa.

19 artikla

1. Edellisissä artikloissa, erityisesti 5, 15 ja 17 artiklassa esitettyjen säännösten lisäksi neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.

Jäsenvaltion, joka haluaa ottaa käyttöön tällaisen toimenpiteen, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja toimitettava sille kaikki merkitykselliset ja tarpeelliset tiedot.

Komissio tarkastelee pyyntöä ottaen huomioon muun muassa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan, tarpeen varmistaa tasapuolinen kilpailu sekä yhteisön terveys-, ympäristönsuojelu-, energia- ja liikennepoliittikan.

Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on saanut kaikki merkitykselliset ja tarpeelliset tiedot, komissio joko ehdottaa, että neuvosto antaisi luvan toteuttaa kyseisen toimenpiteen, tai vaihtoehtoisesti perustelee neuvostolle, miksi se ei ole ehdottanut kyseistä toimenpidettä koskevaa lupaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut luvat myönnetään enintään kuuden vuoden määräajaksi, joka voidaan uusia 1 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3. Jos komissio katsoo, että 1 kohdassa tarkoitettuja vapautuksia tai alennuksia ei voida enää jatkaa erityisesti tasapuolisen kilpailun tai sisämarkkinoiden toiminnan vääristymisen vuoksi tai yhteisön terveys-, ympäristönsuojelu-, energia- ja liikennepoliittikan vuoksi, se esittää aiheelliset ehdotukset neuvostolle. Neuvosto päättää näistä ehdotuksista yksimielisesti.

20 artikla

1. Direktiivin 92/12/ETY valvonta- ja liikkumissäännöksiä sovelletaan ainoastaan seuraaviin energiatuotteisiin:

- a) CN-koodeihin 1507—1518 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,
- b) CN-koodeihin 2707 10, 2707 20, 2707 30 ja 2707 50 kuuluvat tuotteet,
- c) CN-koodeihin 2710 11—2710 19 69 kuuluvat tuotteet. CN-koodeihin 2710 11 21, 2710 11 25 ja 2710 19 29 kuuluvien tuotteiden osalta valvonta- ja liikkumissäännöksiä sovelletaan kuitenkin ainoastaan kaupallisessa tarkoituksessa liikkuvaan irtotavaraan,
- d) CN-koodiin 2711 (lukuun ottamatta koodeja 2711 11, 2711 21 ja 2711 29) kuuluvat tuotteet,
- e) CN-koodiin 2901 10 kuuluvat tuotteet,
- f) CN-koodeihin 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 ja 2902 44 kuuluvat tuotteet,
- g) CN-koodiin 2905 11 00 kuuluvat tuotteet, jotka eivät ole synteettisesti tuotettuja, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,
- h) CN-koodiin 3824 90 99 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina.

2. Jos jäsenvaltio havaitsee, että muita kuin 1 kohdassa lueteltuja energiatuotteita tarkoitetaan käytettäväksi tai myydään taikka käytetään lämmityspolttoaineena tai moottoripolttoaineena tai ne antavat muutoin aihetta veropetoksiin, veron kiertämiseen tai väärinkäyttöksiin, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle. Tätä säännöstä sovelletaan myös sähköön. Komission on toimitettava tiedonanto muille jäsenvaltioille kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta. Tämän jälkeen tehdään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyn mukaisesti päätös siitä, onko kyseisiin tuotteisiin sovellettava direktiivin 92/12/ETY valvonta- ja liikkumissäännöksiä.

3. Jäsenvaltiot voivat kahdenvälisen sopimusten mukaisesti luopua joistakin tai kaikista direktiivissä 92/12/ETY säädetyistä valvontatoimenpiteistä joidenkin tai kaikkien 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, jos ne eivät kuulu tämän direktiivin 7—9 artiklan soveltamisalaan. Tällaiset järjestelyt eivät vaikuta niihin jäsenvaltioihin, jotka eivät ole sopimuspuolia. Kaikista tällaisista kahdenvälisistä järjestelyistä on ilmoitettava komissiolle, joka antaa niistä tiedon muille jäsenvaltioille.

21 artikla

1. Sen lisäksi, mitä verotettavan tapahtuman määritelmän sisältävissä yleisissä säännöksissä ja direktiivissä 92/12/ETY olevissa maksamista koskeissa säännöksissä säädetään, energiatuotteiden veron määrä on kannettava myös jonkin tämän direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen verotettavan tapahtuman toteutuessa.

2. Direktiivin 92/12/ETY 4 artiklan c kohdassa ja 5 artiklan 1 kohdassa olevan käsitteen 'tuottaminen' katsotaan tässä direktiivissä käsittävän tarvittaessa myös uuttamisen.

3. Energiatuotteiden kulutusta energiatuotteita tuottavan laitoksen alueella ei pidetä verotettavana tapahtumana, jos kulutus muodostuu kyseisen laitoksen alueella tuotetuista energiatuotteista. Jäsenvaltiot voivat myös katsoa, etteivät muualla kuin tällaisen laitoksen alueella tuotetun sähkön ja muiden energiatuotteiden kulutus ja energiatuotteiden ja sähkön kulutus sähköntuotantoon käytettäviä polttoaineita tuottavan laitoksen alueella ole verotettavia tapahtumia. Jos tämä kulutus kuitenkin tapahtuu muussa tarkoituksessa kuin energiatuotteiden tuottamiseksi ja erityisesti ajoneuvojen käyttämiseksi, sitä on pidettävä verotettavana tapahtumana.

4. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että energiatuotteista ja sähköstä on kannettava veroa, jos todetaan, että niiden käyttö ei täytä tai on lakannut täyttämästä jotakin kansallisissa säännöksissä alennetun veron määrän tai verovapautuksen soveltamiseksi vahvistetuista loppukäyttöön liittyvistä edellytyksistä.

5. Sovellettaessa direktiivin 92/12/ETY 5 ja 6 artiklaa sähkö ja maakaasu ovat verotettavia tuotteita, ja verosaatava syntyy jakelijan tai jälleenjakelijan toimittaessa tuotteen. Kun tuote toimitetaan kulutettavaksi muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, jonne jakelija tai jälleenjakelija on sijoittautunut, toimitusjäsenvaltion vero peritään siltä yritykseltä, jonka on oltava rekisteröity toimitusjäsenvaltiossa. Vero määrätään ja kannetaan kaikissa tapauksissa kunkin jäsenvaltion säätämien menettelyjen mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on oikeus määritellä verotettava tapahtuma siinä tapauksessa, että niiden ja muiden jäsenvaltioiden välillä ei ole toisiinsa yhdistettyjä kaasuputkia.

Yksikköä, joka tuottaa sähköä omaan käyttöönsä, pidetään jakelijana. Poiketen siitä, mitä 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää tällaisille pienille sähköntuottajille verovapautuksen edellyttäen, että ne verottavat kyseisen sähkön tuottamiseen käytettyjä energiatuotteita.

Sovellettaessa direktiivin 92/12/ETY 5 ja 6 artiklaa kivihiihi, koksi ja ruskohiili ovat verotettavia tuotteita, ja verosaatava syntyy toimivaltaisten viranomaisten tähän tarkoitukseen rekisteröimien yritysten toimittaessa tuotteen. Näiden viranomaisten luvalla tuottaja, myyjä, maahantuoja tai maksuasiamies voi

hoitaa rekisteröidyn yrityksen asemasta yritykselle määrättyjä verovelvoitteita. Vero määrätään ja kannetaan kunkin jäsenvaltion säätämien menettelyjen mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden ei tarvitse käsitellä 'energiatuotteiden tuotantona':

- a) toimia, joiden aikana syntyy satunnaisesti pieniä määriä energiatuotteita;
- b) toimia, joilla energiatuotteen käyttäjä tekee mahdolliseksi tuotteen käytön uudelleen omassa yrityksessään sillä edellytyksellä, että tällaisesta tuotteesta jo maksettu vero ei ole pienempi kuin se vero, joka olisi maksettava, jos uudelleen käytetty energiatuote olisi taas veronalainen.
- c) toimia, joissa energiatuotteita sekoitetaan muihin energiatuotteisiin tai muihin aineisiin tuotantolaitoksen tai verotoman varaston ulkopuolella, sillä edellytyksellä, että:
 - i) vero aineosista on maksettu aikaisemmin, ja
 - ii) maksettu määrä ei ole pienempi kuin sekoituksesta kannettavan veron määrä.

Edellä i alakohdassa olevaa ehtoa ei sovelleta, jos sekoitus on vapautettu veroista erityiskäytön vuoksi.

22 artikla

Jos verokantoja muutetaan, kulutukseen luovutettuihin energiatuote-eriin voidaan soveltaa verojen korotuksia tai alennuksia.

23 artikla

Jäsenvaltiot voivat palauttaa sellaisista energiatuotteista jo maksetun veron, jotka ovat saastuneet tai vahingossa sekoittuneet ja jotka on lähetetty takaisin verovapaaseen varastoon uutta käyttöä varten.

24 artikla

1. Jossakin jäsenvaltiossa kulutukseen luovutettuja, hyötyajoneuvojen tavanomaisissa polttoainesäiliöissä olevia energiatuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi näiden ajoneuvojen polttoaineena, sekä erityiskäyttöön tarkoitetuissa konteissa olevia energiatuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi kuljetuksen aikana niiden järjestelmien toimintaan, joilla nämä kontit on varustettu, ei veroteta missään muussa jäsenvaltiossa.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

'tavanomaisille polttoainesäiliöillä':

- valmistajan kaikkiin kyseisen moottoriajoneuvon tyyppisiin moottoriajoneuvoihin pysyvästi kiinnittämää säiliötä, jonka pysyvän kiinnityksen ansiosta polttoainetta voidaan käyttää suoraan sekä voimanlähteenä että tarvittaessa kuljetuksen aikana jäähdytys- ja muiden järjestelmien käyttämiseksi. Tavanomaisia polttoainesäiliöitä ovat myös kaasusäiliöt, jotka on kiinnitetty moottoriajoneuvoihin, jotka käyttävät suoraan kaasua polttoaineena, sekä säiliöitä, jotka on kiinnitetty muihin järjestelmiin, joilla ajoneuvo voidaan varustaa.

— valmistajan kaikkiin kyseisen kontin tyyppisiin kontteihin pysyvästi kiinnittämää säiliötä, jonka pysyvän kiinnityksen ansiosta polttoainetta voidaan käyttää suoraan kuljetuksen aikana niiden jäähdytys- ja muiden järjestelmien käyttämiseksi, joilla erityiskäyttöön tarkoitettu kontti on varustettu.

'Erityiskäyttöön tarkoitetuilla konteilla' tarkoitetaan kontteja, jotka on varustettu erityisesti jäähdytys-, hapetus-, lämmön-eristys- tai muita järjestelmiä varten mukautetuilla laitteilla.

25 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto 2 artiklassa lueteltuihin tuotteisiin soveltamistaan verotasoista kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta ja aina, kun kansallisia lakeja on muutettu.

2. Kun jäsenvaltioiden soveltamat verotasot ilmoitetaan muissa mittayksiköissä kuin kunkin tuotteen osalta 7—10 artiklassa tarkoitetuissa, jäsenvaltioiden on ilmoitettava myös vastaavat verotasot kyseisiin yksiköihin muuntamisen jälkeen.

26 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 5 artiklan, 14 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan ja 17 artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä.

2. Sellaiset tässä direktiivissä tarkoitetut toimenpiteet kuin verovapautukset ja veronalennukset, verojen eriyttäminen ja veronpalautukset voivat olla valtion tukea, ja siitä on niissä tapauksissa ilmoitettava komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Komissiolle tämän direktiivin perusteella tehdyt tiedonannot eivät vapauta jäsenvaltioita perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukainen velvollisuus ilmoittaa komissiolle 5 artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä ei vapauta jäsenvaltioita direktiivin 83/189/ETY mukaisesta tietojenantovelvollisuudesta.

27 artikla

1. Komissiota avustaa direktiivin 92/12/ETY 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valmisteverokomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

28 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2004 lukuun ottamatta 16 artiklassa ja 18 artiklan 1 kohdassa olevia säännöksiä, joita jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 päivästä tammikuuta 2003.

3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

29 artikla

Neuvosto tarkastelee komission kertomuksen ja tarvittaessa ehdotuksen pohjalta määräajoin tässä direktiivissä säädettyjä verovapautuksia ja veronalennuksia sekä verotuksen vähimmäistasoja ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet yksimielisesti Euroopan parlamenttia kuultuaan. Komission kertomuksessa ja neuvoston tarkastelussa otetaan huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, verotuksen vähimmäistasojen todellinen arvo ja perustamissopimuksen laajemmat tavoitteet.

30 artikla

Poiketen siitä, mitä 28 artiklan 2 kohdassa säädetään, direktiivit 92/81/ETY ja 92/82/ETY kumotaan 31 päivästä joulukuuta 2003.

31 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

32 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä lokakuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. MATTEOLI

LIIITE I

Taulukko A — Moottoripolttoaineisiin sovellettavat verotuksen vähimmäistasot

	1 päivä tammikuuta 2004	1 päivä tammikuuta 2010
Lyijypitoinen bensiini (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 11 31, 2710 11 51 ja 2710 11 59	421	421
Lyijytön bensiini (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 ja 2710 11 49	359	359
Kaasuöljy (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 41—2710 19 49	302	330
Lentopetroli (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 21 ja 2710 19 25	302	330
Nestekaasu (euroa 1 000 kilolta) CN-koodit 2711 12 11—2711 19 00	125	125
Maakaasu (euroa gigajoulelta, bruttolämpöarvo) CN-koodit 2711 11 00 ja 2711 21 00	2,6	2,6

Taulukko B — 8 artiklan 2 kohdassa määritettyjä tarkoituksia varten käytettäviin moottoripolttoaineisiin sovellettavat verotuksen vähimmäistasot

Kaasuöljy (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 41—2710 19 49	21
Lentopetroli (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 21 ja 2710 19 25	21
Nestekaasu (euroa 1 000 kilolta) CN-koodit 2711 12 11—2711 19 00	41
Maakaasu (euroa gigajoulelta, bruttolämpöarvo) CN-koodit 2711 11 00 ja 2711 21 00	0,3

Taulukko C — Lämmityspolttoaineisiin ja sähköön sovellettavat verotuksen vähimmäistasot

	Yrityskäyttö	Muu kuin yrityskäyttö
Kaasuöljy (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 41—2710 19 49	21	21
Raskas polttoöljy (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 61—2710 19 69	15	15
Lentopetroli (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 21 ja 2710 19 25	0	0
Nestekaasu (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2711 12 11—2711 19 00	0	0
Maakaasu (euroa gigajoulelta, bruttolämpöarvo) CN-koodit 2711 11 00 ja 2711 21 00	0,15	0,3
Hiili ja koksi (euroa gigajoulelta) CN-koodit 2701, 2702 ja 2704	0,15	0,3
Sähkö (euroa megawatti-tunnilta) CN-koodit 2716	0,5	1,0

LIITE II

18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut veronalennukset ja verovapautukset

1. BELGIA:

- Nestekaasu, maakaasu ja metaani;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmailu;
- Huvialusten yksityiskäyttö;
- Raskaan polttoöljyn valmisteveron alentaminen ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi. Tämän alennuksen on liityttävä selvästi rikkipitoisuuteen, ja alennettu vero ei missään tapauksessa saa olla pienempi kuin 6,5 euroa tonnia kohti;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jätteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista;
- Eriytetty valmisteverokanta vähärikkisen (enintään 50 ppm) ja vähäaromaattisen (35 %) lyijyttömän bensiinin osalta;
- Eriytetty valmisteverokanta moottoripolttoaineena käytettävän vähärikkisen (enintään 50 ppm) dieselöljyn osalta.

2. TANSKA:

- Eriytetty valmisteverokanta helmikuun 1 päivästä 2002 tammikuun 31 päivään 2008 paljon energiaa kuluttavien yritysten lämmityksessä ja kuuman veden tuottamisessa käyttämään raskaaseen polttoöljyyn ja lämmitysöljyyn. Lupa annetaan valmisteveron eriytykseen 0,0095 euron enimmäismäärältä kilogrammaa kohti raskaan polttoöljyn osalta ja 0,008 euron enimmäismäärältä litraa kohti lämmitysöljyn osalta. Valmisteveron alennusten on noudatettava tämän direktiivin velvoitteita ja erityisesti siinä tarkoitettuja vähimmäismääriä.
- Dieselpolttoaineen valmisteveron alennukset ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi, jos tällaiset veron huojennukset liittyvät vahvistettuihin teknisiin ominaisuuksiin, mukaan lukien tiheys, rikkipitoisuus, tislausepiste ja setaani-indeksi, ja jos tällaiset veromäärät ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Eriytettyjen valmisteverokantojen soveltaminen höyryjen talteenottojärjestelmällä varustetuilta huoltoasemilta myytyyn bensiiniin ja muilta huoltoasemilta myytyyn bensiiniin, jos eriytyvät kannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Bensiinin eriytyvät valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti direktiivin 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Kaasuöljyn eriytyvät valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti direktiivin 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Valmisteveron osittaiset palautukset kaupalliselle sektorille edellyttäen, että nämä verot ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia ja että maksetun mutta palauttamatta jätettävän veron määrä vastaa kaikissa tapauksissa vähintään yhteisön lainsäädännön mukaisia kivennäisöljyjen valmisteverojen tai valvontamaksujen vähimmäismääriä;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmailu;
- Alennetun valmisteveron, enintään 0,03 Tanskan kruunua bensiinilitraa kohti, soveltaminen metyyli-tert-butyylietterin (MTBE) pohjaveteen pääsyn estämiseksi laaditut tiukemmat laite- ja käyttövaatimukset täyttäviltä huoltoasemilta myytyyn bensiiniin edellyttäen, että eriytyvät kannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset.

3. SAKSA:

- Eriytetty valmisteverokanta tammikuun 1 päivästä 2003 joulukuun 31 päivään 2005 polttoaineisiin, joiden rikkipitoisuus on enintään 10 ppm;
- Jätteinä syntyvien hiilivetykaasujen käyttö lämmityspolttoaineena;

- Paikallisessa julkisessa henkilöliikenteessä polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen eriytetty valmisteverokanta, jos se on direktiivissä 92/82/ETY säädettyjen velvoitteiden mukainen;
- Analyyseihin, tuotantokokeisiin tai muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävät kivennäisöljynäytteet;
- Tuotantoteollisuuden käyttämien lämmityspolttoaineiden eriytetty valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

4. KREIKKA:

- Käyttö kansallisissa asevoimissa;
- Pääministerin viraston ja kansallisten poliisivoimien virka-ajoneuvoissa käytettäväksi tarkoitettujen polttoaineiden vapautus kivennäisöljyjen valmisteverosta;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Lyijyttömän bensiinin eriytetty valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Teollisiin tarkoituksiin käytettävä nestekaasu ja metaani.

5. ESPANJA:

- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvoissa polttoaineena käytettävä nestekaasu;
- Takseissa polttoaineena käytettävä nestekaasu;
- Lyijyttömän bensiinin eriytetty valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

6. RANSKA:

- 1 päivään tammikuuta 2005 hyötyajoneuvoissa käytettävän dieselöljyn eriytetty verokanta, joka on vähintään 380 euroa 1 000 litralta 1 päivästä maaliskuuta 2003 alkaen;
- Tietty väestön vähenemisestä kärsivien alueiden tukemiseen tarkoitettut toimintaohjelmat;
- Kulutus Korsikan saarella edellyttäen, että alennetut verokannat vastaavat kaikissa tapauksissa vähintään yhteisön lainsäädännön mukaisia kivennäisöljyjen valmisteverojen vähimmäismääriä;
- Uuden polttoaineen, joka koostuu pinta-aktiivisilla aineilla stabiloidusta vedestä ja pakkasnesteen sekä dieselöljyn emulsiosta, eriytetty valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Lyijyttömän korkeakoktaanisen polttoaineen, joka sisältää venttiilien kulumista estävää kaliumpohjaista lisäainetta (tai jotain muuta lisäainetta, jolla polttoaineesta saadaan vastaavanlaatuista), eriytetty valmisteverokannat;
- Takseissa käytettävät polttoaineet vuotuisen kiintiön rajoissa;
- Julkisessa liikenteessä polttoaineena käytettävän kaasun vapauttaminen valmisteverosta vuotuisen kiintiön rajoissa;
- Kaasukäyttöisten jäteautojen moottoripolttoaineena käytettävän kaasun vapauttaminen valmisteverosta;
- Raskaan polttoöljyn verokannan alennus ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi. Tämän alennuksen on liityttävä selvästi rikkipitoisuuteen, ja raskaan polttoöljyn valmisteverokannan on vastattava yhteisön lainsäädännössä säädettyä raskaan polttoöljyn vähimmäisverokantaa;
- Gardannen alueella alumiinin tuotannossa käytettävän raskaan polttoöljyn vapauttaminen valmisteverosta;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaliikenne;
- Korsikan satamista yksityisille huvialuksille toimitettu bensiini;

- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jätteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot 31 päivään joulukuuta 2005
- Lupia myönnetään eriytetyn valmisteverokannan soveltamiseksi polttoaineena käytettäviin bensiiniin ja maatalousperäisestä alkoholista valmistettujen etyylialkoholijohdannaisien (EAJ) seoksiin ja eriytetyn valmisteverokannan soveltamiseksi polttoaineena käytettäviin kaasuöljyn ja kasvisöljyjen metyyliesterien (KME) seoksiin. Alennettua valmisteverokantaa voivat soveltaa vain sellaiset tämän direktiivin mukaisesti polttoaineina käytettävien kasvisöljyjen metyyliesteri- ja etyylialkoholijohdannaisseoksia valmistavat biopolttoaineiden tuotantolaitokset, joille Ranskan viranomaiset myöntävät luvan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Lupa on voimassa enintään kuusi vuotta myöntämispäivästä. Luvassa määriteltyä veronalennusta voidaan soveltaa 31 päivän joulukuuta 2003 jälkeen luvan päättymispäivään asti. Myönnettävät valmisteverojen alennukset voivat olla enintään 35,06 euroa hehtolitralla tai 396,64 euroa tonnilta kasvisöljyjen metyyliestereille ja 50,23 euroa hehtolitralla tai 297,35 euroa tonnilta etyylialkoholijohdannaisille, joita käytetään mainituissa seoksissa. Valmisteverojen alennuksia on muutettava raaka-aineiden hinnannuutosten mukaisesti varmistamalla, etteivät alennukset ole suurempia kuin biopolttoaineiden valmistuksesta aiheutuvat lisäkulut. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1997. Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2003.
- Lupia myönnetään eriytetyn valmisteverokannan soveltamiseksi polttoaineena käytettäviin kotimaisen polttoöljyn ja kasvisöljyjen metyyliesterien seoksiin. Jotta tämän direktiivin mukaisesti polttoaineina käytettäviä kasvisöljyjen metyyliesteriseoksia valmistavat biopolttoaineiden tuotantolaitokset voivat soveltaa alennettua valmisteverokantaa, Ranskan viranomaisten on annettava niille lupa 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä. Luvat ovat voimassa enintään kuusi vuotta myöntämispäivästä. Luvassa määriteltyä veronalennusta voidaan soveltaa 31 päivän joulukuuta 2003 jälkeen luvan päättymispäivään asti, eikä sitä voida myöntää uudelleen. Myönnettävät valmisteverojen alennukset voivat olla enintään 35,06 euroa hehtolitralla tai 396,64 euroa tonnilta kasvisöljyjen metyyliestereille, joita käytetään mainituissa seoksissa. Valmisteverojen alennuksia on muutettava raaka-aineiden hinnannuutosten mukaisesti varmistamalla, etteivät alennukset ole suurempia kuin biopolttoaineiden valmistuksesta aiheutuvat lisäkulut. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1997. Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2003.

7. IRLANTI:

- Moottoripolttoaineena käytetty nestekaasu, maakaasu ja metaani;
- Vammaisten käyttämät moottoriajoneuvot;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Lyijyttömän bensiinin eriytetty valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Vähärikkisen dieselöljyn eriytetty valmisteverokanta
- Alumiinin tuotanto Shannonin alueella;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaito;
- Huvialusten yksityiskäyttö;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jätteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

8. ITALIA:

- Lupa soveltaa eriytettyjä valmisteverokantoja 5 tai 25 prosenttia biodieseliä sisältäviin moottoripolttoaineina käytettäviin seoksiin 30 päivään kesäkuuta 2004 saakka. Valmisteverojen alennukset eivät saa ylittää sitä valmisteveron määrää, joka kannettaisiin niihin tuotteisiin sisältyvästä biopolttoaineiden määrästä, joihin kyseistä alennusta voidaan soveltaa. Valmisteverojen alennuksia on muutettava raaka-aineiden hinnannuutosten mukaisesti varmistamalla, etteivät alennukset ole suurempia kuin biopolttoaineiden valmistuksesta aiheutuvat lisäkulut.
- 1 päivään tammikuuta 2005 maantieliikenteen harjoittajien käyttämän polttoaineen alennettu valmisteverokanta, joka on vähintään 370 euroa 1 000 litralta 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen;
- Jätteinä syntyvien hiilivetykaasujen käyttö polttoaineena;
- Veden ja dieselöljyn emulsioiden sekä veden ja raskaan polttoaineen emulsioiden alennettu valmisteverokanta 1 päivästä lokakuuta 2000 31 päivään joulukuuta 2005 edellyttäen, että alennettu valmisteverokanta on direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukainen;

- Moottoriajoneuvojen polttoaineena käytettävä metaani;
- Käyttö kansallisissa asevoimissa;
- Sairasautot;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Takseissa käytettävät polttoaineet;
- Kevyen polttoöljyn ja nestekaasun, joita käytetään lämmityspolttoaineena tietyillä epäsuotuisilla maantieteellisillä alueilla ja joiden jakelu tapahtuu paikallisten verkkojen kautta, valmisteverokannan alentaminen, jos nämä veromäärät ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Kulutus Valle d'Aostan ja Gorizian alueilla;
- Friuli-Venezia-Giulian alueella käytettävän bensiinin valmisteverokannan alentaminen, jos nämä eriytyvät verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Udinen ja Triesten alueilla kulutettavien kivennäisöljyjen valmisteverokannan alentaminen, jos nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Sardiassa alumiinin tuotannossa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen vapauttaminen valmisteverosta;
- Höyryn tuottamisessa käytettäväksi tarkoitetun polttoöljyn ja molekyyliuseulojen kuivaus- ja regenerointiuuneissa käytettävän kaasuöljyn valmisteverokannan alentaminen Calabrian alueella, jos nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaitu;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jätteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

9. LUXEMBURG:

- Nestekaasu, maakaasu ja metaani;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Raskaan polttoöljyn valmisteverokannan alentaminen ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi. Tämän alennuksen on liityttävä selvästi rikkipitoisuuteen, ja alennettu verokanta ei missään tapauksessa saa olla pienempi kuin 6,5 euroa tonnia kohti;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jätteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

10. ALANKOMAAT:

- Nestekaasu, maakaasu ja metaani;
- Analyysieihin, tuotantokokeisiin tai muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävät kivennäisöljynäytteet;
- Käyttö kansallisissa asevoimissa;
- Julkisessa liikenteessä polttoaineena käytettävän nestekaasun eriytyvät valmisteverokannat;
- Jäte-, viemäri- ja lakaisuautojen polttoaineena käytettävän nestekaasun eriytyvät valmisteverokannat;
- Vähärikkisen (50 ppm) dieselöljyn eriytetty valmisteverokanta 31 päivään joulukuuta 2004;
- Vähärikkisen (50 ppm) bensiinin eriytetty valmisteverokanta 31 päivään joulukuuta 2004.

11. ITÄVALTA:

- Maakaasu ja metaani;
- Julkisen paikallisliikenteen ajoneuvoissa polttoaineena käytettävä nestekaasu;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

12. PORTUGALI:

- Lyijyttömän bensiinin eriytetyt valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Paikallisessa julkisessa henkilöliikenteessä polttoaineena käytettävän nestekaasun, maakaasun ja metaanin vapauttaminen valmisteverosta;
- Madeiralla kulutettavan polttoöljyn valmisteverokannan alennus; alennus ei saa olla suurempi kuin polttoöljyn kuljetuksesta alueelle aiheutuneet lisäkustannukset;
- Raskaan polttoöljyn valmisteverokannan alennus ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi. Tämän alennuksen on liityttävä selvästi rikkipitoisuuteen, ja raskaan polttoöljyn valmisteverokannan on vastattava yhteisön lainsäädännössä säädettyä raskaan polttoöljyn vähimmäisverokantaa;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmailu;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

13. SUOMI:

- Polttoaineena käytettävä maakaasu;
- Kaikkiin tarkoituksiin käytettävän metaanin ja nestekaasun vapautus valmisteverosta;
- Dieselpolttoaineen ja kevyen polttoöljyn valmisteverokannan alentaminen edellyttäen, että alennettu valmisteverokanta on tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti 7—9 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukainen;
- Reformuloidun lyijyttömän ja lyijyä sisältävän bensiinin valmisteverokannan alentaminen edellyttäen, että nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmailu;
- Huvialusten yksityiskäyttö;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

14. RUOTSI:

- Dieselpolttoaineen valmisteverokannan alentaminen ympäristöluokkien mukaan;
- Lyijyttömän bensiinin eriytetyt valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Kaksitahtimoottoreissa käytettävän alkylaattibensiiniin eriytetty energiaverokanta 30 päivään kesäkuuta 2008 saakka edellyttäen, että kokonaisverokanta on tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukainen;

- Biologisesti valmistetun metaanin ja muiden jätokaasujen vapauttaminen valmisteverosta;
- Teollisiin tarkoituksiin käytettävien kivennäisöljyjen valmisteveron alentaminen, jos nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Teollisiin tarkoituksiin käytettävien kivennäisöljyjen valmisteverokannan alentaminen soveltamalla sekä yleistä valmisteveroa alempaa verokantaa että paljon energiaa käyttävien yritysten osalta alennettua valmisteverokantaa, jos nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset eivätkä aiheuta kilpailun vääristymistä;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaitu.

15. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA:

- Biodieseliä sisältävän maantiepolttoaineen ja puhtaana maantiepolttoaineena käytettävän biodieselin eriytetyt valmisteverokannat 31 päivään maaliskuuta 2007. Yhteisön vähimmäisverokantoja on noudatettava. Mitään biopolttoaineiden tuotantoon liittyviä lisäkuluja ei saa korvata yli kustannusten määrän;
 - Moottoripolttoaineena käytetty nestekaasu, maakaasu ja metaani;
 - Dieselpolttoaineen valmisteverokannan alentaminen ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi;
 - Lyijyttömän bensiinin eriytetyt valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
 - Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
 - Veden ja dieselöljyn emulsion eriytetyt valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
 - Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaitu;
 - Huvialusten yksityiskäyttö;
 - Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jätteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.
-